

om, at hvis der var kommet en Forespørgsel, kunde Udvalgets Mindretal godt have faaet denne Beretning . . . (Stemmer: Det sagde han ikke!) . . . Ja, saaledes opfattede jeg den ærede Minister. Det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) udtalte, at uagtet Formanden i Udvalget tiltraadede, at Mindretallet jo meget godt kunde faa Lov til at affende en Skrivelse til Kultusministeriet og udbede sig Kirkeaaedets Protokoller eller Afstrift deraf, vilde Mindretallet ikke gøre det, fordi, sagde det ærede Medlem, de paa Forhaand vare saa sikre paa, at de aldeles ikke fik dem, men hvorfor i Alverden forsøgte de det ikke? Derksom de havde forsøgt det, er det muligt, at de havde faaet dem, men efter den Udtalelse, vi nu have hørt af den ærede Kultusminister, forstaar jeg ikke rettere, end at de meget godt kunde have faaet dem. I øvrigt vil jeg gøre en ganske kort Bemærkning. Det forekommer mig, at Diskussionen om selve Lovforslaget har været ved at brede sig uden for Grænsen, men det har jo ogsaa været et interessant Emne, som det har haft sin store Interesse at faa behandlet. Lige over for det ærede Medlem fra Langeland vil jeg sige, at han er en temmelig fri Oversætter, naar han oversætter andres Udtalelser, men det ligger maaste i, at han ikke huster saa rigtig godt og heller ikke opfatter saa godt. Over for mig udtalte han, at jeg havde sagt paa det bestemteste, at hvis jeg havde haft Sæde i Statsbanedriftens Udvalg, vilde jeg have stemt nej, men det sagde jeg ikke. Jeg sagde, at jeg har ikke været der, og hvis jeg havde været der og undersøgt Sagen, antager jeg ogsaa, at jeg vilde have sagt nej; men jeg sagde ikke, at jeg paa det bestemteste vilde have sagt nej. Jeg vilde selvfølgelig have undersøgt Forholdene først. Jeg har heller aldrig bekyldt det ærede Medlem, som han sagde, for, at hans Venstresind tog Stude ved at oplæse Resultaterne fra Jærnbaneraadet, der forelaa trykt. Det kunde det aldrig falde mig ind at bekyldte ham for. Det er den samme fri Oversættelse. Jeg har sagt, at jeg for mit Bedkommende ikke havde Interesse deraf, men jeg har ikke det fjerneste imod, at det ærede Medlem gør det. Det ærede Medlem udtalte sig ogsaa om, at der havde været en saadan Luft omkring dem oppe i Udvalget, som han ikke

syntes om. Den Luft, som har været deroppe, tror jeg ikke, man skal omtale i Diskussionen, han kunde jo have faaet Luftten fornyet ved at faa et Vindue luffet op. Saa har jeg en Bemærkning at gøre lige over for den ærede Ordfører for Mindretallet. Han var glad ved, at jeg ikke havde bekyldt ham for, at han havde stillet sig anderledes i Udvalget i Fjor, end han havde stillet sig i Mar. Men saa vidt jeg ved, var det ærede Medlem ikke i Udvalget i Fjor, slet ikke Medlem af Vønningsudvalget, altsaa det kunde ikke falde mig ind at bekyldte ham, thi jeg vidste ikke det mindste derom. Jeg vil blot gøre opmærksom paa, at det er saa ganske naturligt. Om der har været noget i Vejen med det ærede Medlem, ved jeg ikke, og derfor har jeg ikke kunnet rette nogen Bekyldning mod ham.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Brandes: Jeg skylder det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) en Bemærkning. Jeg erindrer meget vel, hvad han sagde. Han sagde nemlig det, som han ogsaa kom tilbage til, at han maaste havde villet være med til at forlange Kirkeaaedets Protokoller udliveredede, hvis han havde troet dermed at stemme os gunstige for Sagen — hvis nemlig Kirkeaaedet ikke havde indstillet denne Sag. Men det ærede Medlem sagde akkurat det, som jeg har citeret, nemlig at han i og for sig ikke vilde være med dertil, thi hvis Kirkeaaedet havde anbefalet en Mand eller været inde paa denne Sag, vilde han være bange for, at Mindretallet deri skulde søge Argumenter . . . (Scharling: Det sagde jeg ikke!) . . . men det var Meningen (Scharling: Det sagde jeg ikke, og mente jeg ikke!) Ja, det er jo muligt, at det ærede Medlem ikke mente det, men saaledes forstod jeg ham, men der er nu saa mange mærkelige Citeringsfejle i Djeblittet, som jeg ikke forstaar.

Jeg tror ikke, den ærede Ordfører (Blem) med nogen Ret kunde bebrejde mig, at jeg havde citeret ham galt. Den ærede Ordfører sagde nemlig, at hvis han havde siddet i Jærnbaneudvalget, vilde han have stemt nej til en Begæring om at faa Jærn-